

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 665
van **SOFIE JOOSEN**
datum: 16 juni 2020

aan **HILDE CREVITS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, INNOVATIE, WERK, SOCIALE ECONOMIE EN LANDBOUW

Bietenproductie en suikerverwerking - Overheidsbeleid (2)

In mijn schriftelijke vraag nr. 309 van 30 januari 2020 wees ik op het in de steigers staande COBT-project voor een coöperatieve suikerraffinaderij in Seneffe. Zowel de Waalse Gewestelijke investeringsmaatschappij als de Federale Participatie- en Investeringsmaatschappij (FPIM) leggen daar een aanzienlijke som voor op tafel. Dit project, dat wordt begroot op 330 miljoen, mikt intussen op een start in 2022.

Het antwoord van de minister onderstreepte dat de Europese mededingingsregels duidelijk waren en dat het de Waalse en federale overheid vrij stond te investeren naar hun eigen voorkeuren.

Desalniettemin wees ik erop dat momenteel de enige suikerraffinaderij van België in Vlaanderen staat: de moderne en performante fabriek van Tiense Suiker. Het is zeer de vraag of een extra raffinaderij op dit moment wenselijk is: door de liberalisering van de Europese suikermarkt zijn de prijzen dramatisch gekelderd door overproductie. Binnen de Unie was er een jaarlijkse overproductie van ruim 10 miljoen ton. Intussen hebben de marktvraag en de bietenprijs zich hersteld (althans, dat was de vaststelling voor Corona), maar de minister gaf terecht aan dat de brexit en verhoogde productie door traditionele suikernaties als Brazilië dat weer snel zou kunnen doen omslaan.

1. Hoe evalueert de minister de huidige situatie op de Vlaamse suikerbietenmarkt? In hoeverre is er sprake van een rendabele teeltsituatie? Hoe vertaalt het huidige raffinage- en afnameaanbod zich qua prijszetting? Hoe evalueert de minister de nood aan een bijkomende raffinaderij binnen de landsgrenzen? Welke gevolgen ziet zij voor de bestaande raffinaderijsector?
2. Zal de Vlaamse overheid de economische consequenties voor Vlaanderen van een met federale steun gerealiseerde bijkomende raffinaderij kenbaar maken aan de federale overheid?

HILDE CREVITS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, INNOVATIE, WERK, SOCIALE ECONOMIE EN LANDBOUW

ANTWOORD

op vraag nr. 665 van 16 juni 2020

van **SOFIE JOOSEN**

Sinds de afschaffing van de suikerquota waren er zeer lage suikerprijzen die tot voor de COVID-crisis begonnen te stijgen. Deze herstelbeweging werd voornamelijk gevoed door een verwacht tekort aan suiker op de wereldmarkt. Bij het begin van de coronacrisis is de suikerprijs op wereldniveau opnieuw gedaald naar de lagere prijsniveaus van voor de herstelbeweging. Intussen is de suikerprijs zich weer aan het herstellen.

In een markteconomie staat het ondernemingen vrij om (nieuwe) economische activiteiten te ontplooiën en in competitie te treden met andere ondernemingen. Op vlak van het suikeraanbod speelt deze competitie zich af op het Europese en mondiale niveau en niet zozeer op het intra-Belgische niveau.

Gezien de transportafstand tussen het veld en de suikerbietverwerkende installatie een belangrijke parameter is voor de rentabiliteit van de suikerproductie, zal een eventuele bijkomende suikerbietverwerker op Belgisch grondgebied mogelijks tot een hogere vraag naar Belgische suikerbieten leiden wat de bietenprijs wellicht ten goede zou komen.